

तत्र 'उपायं विचिन्वन्तः सुगतायतने स्थितां
 प्रव्राजिकाम् उपाजग्मुर नाम्ना योगकरण्डिकां । 88
 प्रीतिपूर्वं च ताम् उचुर, भगवत् अस्मदीप्सितं
 साध्यते चेत् त्वया, तत् ते दास्यामो ऽर्थान् बहून् इति । 89
 सा अप्य् उवाच, ध्रुवं यूनां कापि स्त्री वाञ्छिता इह वः,
 तद् ब्रूत साधयाम्य् एव, धनलिप्सा तु न अस्ति मे । 90
 अस्ति सिद्धिकरी नाम शिष्या मे बुद्धिशालिनी,
 तत्प्रसादेन संप्राप्तम् असंख्यं हि धनं मया । 91
 कथं शिष्याप्रसादेन भूरि प्राप्तं धनं त्वया?
 इति तैः सा बणिकपुत्रैः पृष्टा प्रव्राजिका अब्रवीत् । 92
 कौतुकं यदि, तत् पुत्राः श्रूयतां वर्णयामि वः.
 इह कोऽपि बणिक् पूर्वम् आययाव् उत्तरापथात् । 93
 तस्य इहस्थस्य मच्छिष्या सा गत्वा शिश्रिये गृहे
 युक्त्या कर्मकरीभावं कृतद्वयविवर्तना । 94
 विश्वास्य बणिजं तं च तद्गृहात् स्वर्णसंचयं
 सर्वं मुषित्वा प्रहृन्नं प्रत्यूषे सा अथ निर्ययौ । 95
 नगरीनिर्गतां दृष्ट्वा शङ्काशीघ्रगतिं च तां
 मृदङ्गरुस्तो मोषाय ओम्बः कोऽप्य् अन्वगाद् द्रुतं । 96
 न्यग्रोधस्य तलं प्राप्य सा दृष्ट्वा तम् उपागतं
 ओम्बं सिद्धिकरी धूर्ता सदन्या इव इदम् अब्रवीत् । 97